

Sygn. akt IV Ka 320/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Marcinkowska SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r.

sprawy **P. M.**

syna A. i M. z domu W.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 33 ust. 1 ustawy z 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 263 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 22 stycznia 2015 r. sygnatura akt II K 985/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym w zakresie jego apelacji oraz stwierdza, iż wydatki związane z jego apelacją i apelacją prokuratora za to postępowanie ponosi Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 320/15

UZASADNIENIE

Prokurator Okręgowy w Świdnicy wniósł akt oskarżenia przeciwko P. M. (M.) oskarżając go o to, że:

I. w okresie od 1 października 2010 roku do 8 lipca 2011 roku w L. i Ś., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabywał od innych osób, w tym poprzez aukcje internetowe portalu (...), a następnie sprzedawał poprzez aukcje internetowe, w tym poza obszar celny Unii Europejskiej, nie posiadając wymaganej koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym i zezwolenia na eksport towarów podwójnego zastosowania, noktowizory strzeleckie (...) do karabinu (...), stanowiące celowniki do broni - wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wymienione w pozycji WT XIV ust. 1 Załącznika nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja (Dz. U. nr 145 poz. 1625) oraz noktowizory strzeleckie (...) do karabinu K. stanowiące celowniki do broni - wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, wymienione w pozycji WT XIV ust. 1 Załącznika nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja (Dz. U. nr 145 poz. 1625) i stanowiące ponadto towar podwójnego zastosowania, znajdujący się na liście eksportowo - tranzytowej określającej uzbrojenie objęte procedurą wywozu lub tranzytu, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie wykazu uzbrojenia, przy czym nabył łącznie nie mniej niż 19 sztuk noktowizorów strzeleckich (...) i nie mniej niż 17 sztuk noktowizorów strzeleckich (...), a następnie sprzedał: - do krajów Unii Europejskiej nie mniej niż 1 sztukę noktowizora strzeleckiego (...) i nie mniej niż dwie sztuki noktowizorów strzeleckich (...),

- poza obszar celny Unii Europejskiej nie mniej niż 14 sztuk noktowizorów strzeleckich (...)

- poza obszar celny Unii Europejskiej nie mniej niż 11 sztuk noktowizorów strzeleckich (...), nadając je przesyłkami pocztowymi za granicę, a nadto w okresie od stycznia do lutego 2011 r. nadał w Urzędzie Pocztowym w Ś. celem wywozu poza obszar celny Unii Europejskiej:

- przesyłkę z zawartością noktowizora strzeleckiego (...) adresowaną na teren Ukrainy, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na jej zatrzymanie przez funkcjonariuszy Ukraińskiej Służby Celnej, a następnie zwrot nadawcy,
- dwie przesyłki z zawartością noktowizorów strzeleckich (...) adresowane na teren USA, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na ich zatrzymanie przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w G.,

przy czym z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 33 ust 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

II. w dniu 8 lipca 2011 roku w L., woj. (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną w postaci gwintowanego granatnika nasadkowego kaliber 30 mm, model 1942, montowanego na karabin (...),

tj. o czyn z art. 263 § 2 kk

Wyrokiem z dnia 22 stycznia 2015 roku (sygnatura akt II K 985/12) Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. oskarżonego P. M. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 33 ust. 1 Ustawy z dnia 29 listopada 2000 roku o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 13§1 kk w zw. z art. 33 ust. 1 Ustawy z dnia 29 listopada 2000 roku o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 22 czerwca 2001 roku o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk, a koszty procesu w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa;

II. oskarżonego uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 263§2 kk i za czyn ten na podstawie art. 263§2 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk zawiesił oskarżonemu warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 2 (dwóch);

IV. na podstawie art. 44§2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodu rzeczowego z pozycji 4 wykazu dowodów rzeczowych nr 4/42/11 (k- 943-944);

V. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1/2 kosztów sądowych i wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o winie oskarżonego P. M. w zakresie czynu z art. 33 ust 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 13 §1 kk w zw. z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 36 ust 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk opisanego w pkt I części wstępnej wyroku na jego niekorzyść, zarzucając:

I. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, w szczególności art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 kpk polegającą na zaniechaniu przeprowadzenia oceny całokształtu dowodów zebranych w toku postępowania i pominięciu dowodów w postaci pism Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w przedmiocie przyjętych przez te organy klasyfikacji noktowizorów strzeleckich typu (...)i (...), jako urządzeń na obrót którymi wymagana jest koncesja i objętych „procedurą wywozu" jako towar podwójnego zastosowania oraz braków wskazania w uzasadnieniu wyroku powodów pominięcia tych dowodów,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym przyjęciu, że noktowizory strzeleckie (...) i (...) klasyfikowane są jako „wzmacniacze obrazu" generacji zerowej i pierwszej, wobec czego na obrót nimi i ich wywóz za granicę nie są wymagane koncesja i zezwolenia, skutkującym uniewinnieniem P. M. od popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, podczas gdy prawidłowa analiza całości zebranego materiału dowodowego, w tym opinii biegłego z zakresu balistyki i pism Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, uwzględniająca treść załączników do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3.12.2001 r. w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót wymagana jest koncesja i rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1.02.2011 r. w sprawie wykazu uzbrojenia, na obrót którym wymagane jest zezwolenie, prowadzi do wniosku przeciwnego

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w punkcie I jego części dyspozytywnej i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony, zaskarżając wyrok w części skazującej oskarżonego za czyn opisany w pkt II aktu oskarżenia i wniósł o uniewinnienie go od popełnienia tego czynu.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja prokuratora jak również apelacja osobista oskarżonego są bezzasadne w stopniu, który można określić jako oczywisty, a w związku z powyższym zawarte w tych apelacjach wnioski nie mogły zostać uwzględnione.

Odnosząc się do apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego, wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego stwierdzić należy, iż sąd I instancji uniewinniając oskarżonego P. M. od popełnienia opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku czynu z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 roku o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 roku o obrocie z zagranicą technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 roku o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk nie dopuścił się naruszenia przepisów prawa procesowego w stopniu, który miałby mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia jak również nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych.

W związku z treścią zarzutu jaki został przedstawiony w pkt I aktu oskarżenia P. M. w sprawie niniejszej niezmiernie istotna pozostawała kwestia czy przedmiotowe urządzenia tj. noktowizory (...) oraz noktowizory (...) będące równocześnie towarem podwójnego zastosowania w rozumieniu art. 3 ust 1 ustawy z dnia 29.11.2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, są urządzeniami na obrót którymi potrzebna jest koncesja, czy też dla możliwości dokonania obrotu tymi urządzeniami posiadanie koncesji nie jest konieczne.

Kwestionując wydane w powyższym zakresie przez sąd I instancji rozstrzygnięcie w przedstawionej w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego argumentacji, sprowadzającej się w istocie do próby wykazania naruszenia art. 410 kpk skarżący czyni uwagi, iż w sprawie tej pominięte zostały dowody w postaci pism Ministerstwa Gospodarki a także Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w przedmiocie przyjętych przez te organy kwalifikacji noktowizorów strzeleckich typu (...) oraz (...), jako urządzeń na obrót którymi wymagana jest koncesja i objętych „procedurą wywozu” jako towarów podwójnego zastosowania. W odniesieniu do przedstawionych też zauważyć należy, iż jakkolwiek w pisemnym uzasadnieniu wyroku sąd rejonowy nie odniósł wprost co do każdego z przedstawionych w apelacji pism na które wskazuje skarżący, to jednakże dostrzec należy, iż wnikliwie i obiektywnie, z uwzględnieniem wszystkich wymogów art. 7 kpk sąd rejonowy analizował i ocenił przedstawione w sprawie przez K. J. - biegłego z zakresu balistyki końcowej przy sądzie okręgowym we Wrocławiu - opinie w których biegły rozpatrywał m.in. materię dotyczącą zastosowanej w tych urządzeniach technologii, ich funkcji a także klasyfikacji sprzętu tego typu w świetle istniejących przepisów w tym ustawy z dnia 22 czerwca 2001 roku oraz ustawy z dnia 29 listopada 2000 roku jak również brzmienia rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie wykazu uzbrojenia oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2001 roku. Nadto zwrócić także należy uwagę, iż jak wynika z treści pisemnego uzasadnienia wyroku przedmiotem rozważań i analizy sądu rejonowego pozostawała także treść rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1.02.2011 roku w sprawie wykazu uzbrojenia, na obrót którym wymagane jest zezwolenie. Nie sposób zatem przyjąć aby materia wymieniona w przywołanych przez apelującego pismach nie pozostawała przedmiotem analizy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Pisma zaś organów koncesyjnych (k.2139-2148) stanowią przejaw wyrażanego stanowiska, nie zaś opinii biegłego, mającej status dowodu będącego przedmiotem oceny.

Rozważając przedstawione powyżej zagadnienie zwrócić należy wagę, iż niewątpliwie noktowizory (...) i (...) to urządzenia specyficzne, będące towarem podwójnego zastosowania, przy czym zasygnalizować należy, iż urządzenia te pełnią jednocześnie funkcje noktowizora i celownika. Wymieniony powyżej sprzęt to urządzenia o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Obrót takimi urządzeniami reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2001 roku w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja. W załączniku nr 2 do wskazanego rozporządzenia Rady Ministrów w poz. WT VIII ust 4 pkt 1 i 2 wskazano, iż obowiązkowi koncesji podlegają specjalnie zaprojektowane składniki i akcesoria 1) przetworniki obrazu pracujące w podczerwieni, 2) wzmacniacze obrazu (inne niż pierwszej generacji).

Jak wynika z opinii biegłego K. J. przekazane do badań noktowizory strzeleckie (...) - to urządzenie noktowizyjne aktywne generacji „0” zaś noktowizory (...) - to urządzenia noktowizyjne pasywne „I” generacji. Urządzenia te wykorzystują wzmacnienie obrazu i pracują w podczerwieni, a z uwagi na postęp technologiczny - ten typ celowników został już wycofany z użytkowania i stosownym jest przyjęcie, iż są to wzmacniacze obrazu (inne niż „I” generacji), a co za tym idzie - w takiej sytuacji zasadnym jest przyjęcie, iż obrót przedmiotowymi urządzeniami nie wymaga koncesji (k.2215).

Kwestionując wydane rozstrzygnięcie i zgłaszając swoje krytyczne uwagi skarżący podnosi natomiast, iż w załączniku nr 2 w pozycji WT XIV wskazanego powyżej rozporządzenia wymienione zostały wyroby nieujęte w WT I- XIII, a posiadające przeznaczenie wojskowe lub policyjne w tym m.in. cełowniki do broni, o której mowa w załączniku nr 1 ust. 1-8. Analizując powyższą kwestię zauważyć w tym miejscu należy, iż w zależności od tego w jaki sposób zostanie sklasyfikowany tego typu sprzęt czy jako wzmacniacze obrazu generacji I i o czy też jako celowniki do broni można rozważać różne stanowiska w powyższym zakresie. Przy ocenie natomiast zachowania oskarżonego nie można domniemywać odpowiedzialności karnej i należy przyjmować interpretację najbardziej korzystną dla oskarżonego

(art.5§2 kpk).

Oceniając okoliczności dokonywanego przez oskarżonego obrotu rzeczami będącymi przedmiotami zarzutu - jak wynika z dokonanych przez sąd rejonowy ustaleń faktycznych oskarżony zakupił za pośrednictwem portalu internetowego (...) w okresie od października 2010 roku do dnia 14 lutego 2011 roku nie mniej niż 18 sztuk noktowizorów strzeleckich typu (...) gdzie sprzedającym był D. W. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) D. W. z/s w P., a który z kolei przedmiotowy sprzęt kupował od firm zajmujących się tego rodzaju działalnością na Słowacji oraz od firmy (...) sp. z o. o. z s/w W. posiadającej koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a które to przedsiębiorstwo sprzęt ten kupowało bezpośrednio od Agencji Mienia Wojskowego. Ponadto P. M. dokonał także zakupu noktowizorów typu (...) w ilości nie mniejszej niż 19 sztuk, głównie od J. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „(...) J. P.” z/s w R., który również kupował je od Agencji Mienia Wojskowego. Zważywszy, iż wymieniona agencja może prowadzić działalność gospodarczą w oparciu o mienie przyjęte na podstawie art. 21a i art. 22 ustawy z dnia 30 maja 1996 roku o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz Agencji Mienia Wojskowego z wyjątkiem materiałów wybuchowych, broni i amunicji, a przedmiotem dokonywanego przez tę agencję obrotu były również przedmiotowe noktowizory to trudno uznać aby same te urządzenia mogły zostać potraktowane jako broń bez karabinka typu 7,62 mm kbk AK i jego odmian a także karabinu maszynowego 7,62 mm RKM i jego odmian, w których występuje szyna do zamontowania noktowizora i do których urządzenia te zostały przeznaczone.

Niezależnie od powyższego zauważyć ponadto należy, iż sąd orzekający w pisemnym uzasadnieniu wyroku rozważył wydane w analogicznych sprawach przez oskarżyciela publicznego decyzje , tj. w sprawie 1 Ds. 305/12 PR w B. -postanowieniem z dnia 31.07. 2012 roku umorzono dochodzenie w sprawie o czyn z art. 36 ust 2 ustawy z dnia 22.06.2001 roku o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wobec uznania, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, a także postanowienie z dnia 09.12.2013 roku wydane

w sprawie sygn. akt V Ds 80/12/S przez Prokuratora Okręgowego w Świdnicy. W kontekście powyższych decyzji zastanawiająca jest prezentowana przez skarżącego w niniejszej sprawie argumentacja.

Rozpoznając wniesioną apelację zwrócić także należy uwagę na inną kwestię, a mianowicie odpowiedzialność na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 roku o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym podlega stosownie do treści tego przepisu ten kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją albo wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji albo nie dopełnia obowiązku oznakowania broni palnej lub pojedynczego, podstawowego opakowania amunicji. Z dokonanych natomiast przez sąd rejonowy ustaleń faktycznych wynika, iż oskarżony P. M. od 1999 roku nie prowadził działalności gospodarczej, jakkolwiek wymieniony zapewne prowadził działalność zarobkową, w okresie objętym powyższym zarzutem, to jednakże zaznaczyć należy, iż pojęcia te nie są tożsame, dziwić zatem musi i w tym zakresie przyjmowana kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, iż sąd rejonowy uniewinniając oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku nie popełnił zarzucanego mu błędu w ustaleniach faktycznych ani też nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania przywołanych w zarzucie apelacji. Z tych też względów apelacja prokuratora nie okazała się zasadna.

Odnośnie apelacji oskarżonego - apelacja ta również nie zasługuje na uwzględnienie.

W lakonicznym uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący przedstawił swój subiektywny pogląd co do kwestii czy przedmiotowy granatnik nasadkowy kaliber 30 mm model 1942 montowany na karabin (...) może zostać uznany za broń lub istotną część broni, a także dokonanej w sprawie przez sąd rejonowy w powyższym zakresie oceny dowodów, nie wykazując merytorycznych argumentów mogących podważyć prawidłowość dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych jak również przeprowadzoną ocenę dowodów.

Poddając w wątpliwość wydane rozstrzygnięcie odnośnie opisanego w pkt II części wstępnej wyroku czynu z art. 263 § 2 kk skarżący wyrażając stanowisko, iż granatnik posiada lufę bez komory naboju i jest elementem uzbrojenia do karabinu, dodatkiem jak luneta, bagnet czy celownik noktowizyjny wyraża pogląd, iż powyższe urządzenie nie posiada cech istotnej części broni lub broni określonych w ustawie o broni i amunicji, nadto zdaniem autora apelacji w sprawie nie przeprowadzono badań praktycznych CLK.

Przedstawione w apelacji stanowisko nie można uznać za zasadne. Należy bowiem zwrócić uwagę, iż przepis art. 263 § 2 kk penalizuje posiadanie broni palnej lub amunicji bez wymaganego zezwolenia. W sprawie niniejszej nie ulega zaś wątpliwości, iż podczas przeszukania mieszkania oskarżonego w dniu 08.07.2011 roku funkcjonariusze ABW we W. ujawnili i zabezpieczyli m.in. granatnik nasadkowy o oznaczeniu (...). Stosownie zaś do treści art. 5 ust. 1 ustawy o broni i amunicji gotowe lub obrobione istotne części broni lub amunicji uważa się za broń lub amunicję, zgodnie zaś z treścią art. 7 ust. 1 wskazanej ustawy w rozumieniu tej ustawy bronią palną jest każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego. Ujawniony w mieszkaniu oskarżonego granatnik był przedmiotem badań, analiz powołanego w sprawie biegłego sądowego z zakresu balistyki końcowej K. J. i jak wynika z opinii biegłego granatnik ten nie posiada komory naboju lecz co należy zaznaczyć wskazany granatnik jest nietypowym układem miotającym zaliczanym do nasadkowego układu miotającego. Według literatury przedmiotu jest to strzelecki nietypowy układ broni palnej. Granatnik nasadkowy jest istotną częścią broni palnej. Ponadto zauważyć należy, iż aby oddać strzał nie jest potrzebny celownik, decyduje sprawność układu miotającego, przedmiotowy zaś granatnik jest dobrze zachowany w nienagannym stanie technicznym i nie został pozbawiony w sposób trwały cech użytkowych, niewątpliwie zatem na posiadanie wskazanego urządzenia wymagane jest zezwolenie. P. M. posiadając wskazany granatnik nasadkowy bez wymaganego zezwolenia swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 263 § 2 kk.

Orzeczenie o karze nie razi surowością, a podstawę faktyczną jak i prawną znajduje również orzeczenie o środku karnym. Z tych też względów orzeczono jak w wyroku (art.437§1 kpk).

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego należnych Skarbowi Państwa orzeczono na podstawie art. 624 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów w zakresie jego apelacji stwierdzając nadto, iż wydatki związane z jego apelacją jak również apelacją prokuratora za to postępowanie ponosi Skarb Państwa (art.636§1 kpk).